

להפיל את האסימון: אין מקום לאונר"א ביום שאחרי

29.01.2024 | שורץ עדי written by

בתוך שעות ספורות מהודאת אונר"א כי עובדים שלה השתתפו בטבח חמאס ב-7.10, הודיעו בזו אחר זו יותר מעשר מדינות מערביות על השעיית המימון לסוכנות. ההבנה כי במקום לסייע למטרות הומניטריות מוקדש כסף מערבי לרצח יהודים וסילוקם מאדמתם זעזעה וּבצדק את מקבלי ההחלטות בווינגטון ובבירות אירופה.

מוטב אמנם מאוחר מאשר אף פעם, אבל האמת היא שזה מה שעושה המערב כבר כמה עשורים בהעברת יותר ממיליארד דולר מדי שנה מווינגטון, בריסל, ברלין ושטוקהולם לאונר"א, שמשמשים למטרה אחת: הנצחת הסכסוך והחרפתו, וגידול דורות של פלשתינים שטופי שנאה שיהיו מוכנים גם בעתיד לעשות מה שעשו אחיהם ואבותיהם ב-7.10.

אונר"א לא משרתת מטרות הומניטריות כבר משנות ה-50. כבר אז הראו מחקרים שרמת החיים של הפלשתינים במחנות הפליטים גבוהה מזו שהיתה להם לפני 1948, כמו גם מזו של מרבית הערבים במדינות ערב השכנות. דיווחי דיפלומטים אמריקנים מבירות ערביות לווינגטון העלו כבר אז תמונה עגומה: לא הפלשתינים ולא מדינות ערב היו מוכנים לשתף פעולה עם המאמצים לשיקום הפליטים, שכן בעיניהם שיקום משמעו הכרה בקיומה של ישראל כעובדה מוגמרת.

צורך הומניטרי לא היה אז, אך צורך פוליטי בהנצחת בעיית הפליטים היה גם היה. לא הפלשתינים ולא העולם הערבי היו מוכנים לשמוט מידיהם כלי משמעותי במאבק נגד ישראל, כמו סוכנות או"ם ייחודית, ולכן שינו אט-אט את פעילותה ממתן סעד לאספקת שירותי חינוך, בריאות ורווחה. ברצועת עזה הדבר בולט במיוחד: ראשי חמאס יכולים להקדיש את מרצם לתכנון מעשי הרצח ביהודים, משום שיש מי שדואג עבורם לשירותים עבור האוכלוסייה. במקום שחמאס יטפל ביותר מ-2 מיליון בני אדם ברצועה, יש מי שעושה זאת עבורו וּבמימון מערבי.

בשילוב של הגדרת פליטות מיוחדת, שמנפחת את מספר "הפליטים" הפלשתינים ביותר מפי 20 לעומת הסטנדרטים הבינלאומיים המקובלים, יחד עם התעקשותה שלא לשקם ולו פליט פלשתיני אחד, מטפחת אונר"א את החזון הפלשתיני של חיסול ישראל.

במקום לשרת את המטרות הנאצלות של פתרון סכסוכים בדרכי שלום, עושה אונר"א הכל כדי שפיוס בין ישראלים לפלשתינים לעולם לא יתאפשר. לכל פליט אחר במאה ה-20 נאמר כי עליו להמשיך הלאה ולשקם את חייו; רק הפלשתינים, באמצעות אונר"א ובמימון המערב, מקבלים רוח גבית להמשיך ולהתבוסס בשנאתם לישראל, ולממש שנאה זאת באמצעים זוועתיים.

את האסון המתגלגל הזה אפשרה גם ישראל. למעשה, בשנים האחרונות היתה זו דווקא היא

שפרסה כיפת ברזל דיפלומטית מעל אונר"א, בכל פעם שעלו יוזמות להפסקת מימונה. ניסיון לקנות שקט בטווח הקצר וחשיבה טקטית של צה"ל, שלפיה אונר"א היא החלופה הגרועה פחות, הובילו לכך שישראל היתה השתדלנית הגדולה ביותר במערב להמשך מימון סוכנות שכל ייעודה להבטיח שישראל תחדל מלהתקיים.

כעת צריכה ישראל לנצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכה ולדרוש לא רק את ההשעיה הזמנית של המימון, אלא את הפסקתו המוחלטת ואת פירוקה של אונר"א אחת ולתמיד. הפלשתינים בעזה אינם פליטים, הם מעולם לא היו צריכים להיות מוגדרים כפליטים, ולכן אין להם גם צורך בסוכנות פליטים.

אין שום מקום לאונר"א ביום שאחרי, וניסיונות לשקם את הרצועה באמצעות הסוכנות יובילו אותנו בדיוק לאותה נקודה שאליה הגענו ב-7 באוקטובר. יש לקוות שהפעם האסימון כבר נפל.

פורסם בישראל היום, בתאריך 29.1.2024.